

ASSISI-NYT – NOVEMBER 2007

Interreligiøs bønsmøde mellem hinduer og kristne ved Frans' grav i krypten på Basilica di San Francesco, Assisi, i september 2007

Pater Mizzi og Swami Muktananda mediterer ved hver sin side af graven, mens vi i den øvrige gruppe sidder foran

Kæreste Assisi-venner.

Nu står vinteren for døren for alle os på den nordlige halvkugle, og her i Assisi mærker vi det både i vejrskiftet, hvor vi indimellem får en smule af den tiltrængte regn efter den tørre sommer, samt i den nu også ydre stilhed og fred, der præger gadebilledet. Om hverdagen er der nu god plads i Assisi små, snørklede gader, hvor næsten kun os fastboende færdes, men i weekenderne er byen fortsat præget af mange pilgrimme, især italienere, der kommer strømmende, også for at deltage i de smukke franciskanske højmesser om søndagen i Assisis kirker. Basilica di San Francesco er stadigvæk fyldt til randen hver søndag, og man skal komme tidligt til højmassen kl. 10.30, for at få en god plads. Mange dygtige kor fra hele verden fortsætter med at finde vejen til Frans' gravkirke, og næsten hver søndag løfter deres sang sig mod himlen. Ved de store højtider, som nu snart i december med Mariafejring og jul, er det stadigvæk Basilikaens eget, uendeligt dygtige kor, der med deres smukke toner er med til at åbne døren til Gudsriget. Hvis vi en enkelt søndag intet kor har til højmassen, er det dog også en inderlig oplevelse, idet en ung franciskanermunk eller –nonne synger for stående ved højalteret. Det har mange kursister på **ASSISI MISSION's** retræter bemærket med glæde.

Aktiviteter i september, oktober og november

Assisi

Her ved indgangen til vinteren er der mere fred til at reflektere over de sidste 2-3 måneder efter udsendelsen af sidste nyhedsbrev. September, oktober og november var præget af mange aktiviteter. **ASSISI MISSION** afholdt to retræter i Assisi i henholdsvis september og oktober og medvirkede i flere andre skandinaviske gruppers retræter. På retræten i oktober, som var et samarbejde med Det Gylne Hjerte i Norge, www.detgylnehjerte.no, var vi en større gruppe af norske og danske retrætedeltagere. Det var en særlig glæde at opleve, hvordan gruppedeltagerne, som ikke kendte hinanden i forvejen, øjeblikkeligt manifesterede så smukt og harmonisk et broder-/søsterskab, og det blev dermed en uge, som jeg tænker på som et vidnesbyrd om det kommende broder-/søsterskab i hele Menneskeheden. Også en uges samvær med en gruppe på 50 lysarbejdere fra hele Skandinavien var en smuk og dyb erfaring af broder-/søsterskab og ønske om at tjene *"the Spirit of Assisi"*. Det er naturligvis altid en særlig stor glæde i en hel uge at være sammen med spirituelt søgende mennesker og være vidne til de dybe hjerteåbninger og forløsninger, som retrætedeltagere oplever. Mange har efter et retræteophold i Assisi givet os den respons, at livet for altid er forandret. Hjertets længsel blev mødt på så dyb en måde, at det var som om, at den enkelte endeligt var "kommet hjem". Efter sådan respons er det, at vi gang på gang takker *"the Spirit of Assisi"* for den store hjælp til, at sensitive menneskers hjertecentre åbnes for en dybere levendegørelse, og at de med denne nye følsomhed og levendehed står bedre rustet til næste skridt i overgivelsesprocessen og til at tage hul på næste livsafsnit og opgave i en hverdag, som for de fleste af os er præget af travlhed med mange udfordringer og prøvelser.

Norsk/dansk retrætegruppe i oktober 2007 - forberedelse til pilgrimsvandring

ASSISI MISSION har også i perioden deltaget som samarbejdspartner med Pater Mizzi i nogle inspirerende interreligiøse møder med hinduister fra Indien og buddhister fra Japan.

Som billedet foroven i mailen viser, havde vi i september et interreligiøst meditations- og bønsmøde med *Swami Muktananda* (The Divine Life Society i Rishikesh, Indien) med gruppe ved Frans' grav, hvor også retrætegruppen i september blev inviteret til at deltage. Alle var glade for denne særlige fordybelse i den lukkede, stille krypt, hvor "*the Spirit of Assisi*" i sin kraftfulde indstrømning sammensmelter og levendegør hjerterne. Igennem de sidste 3-4 år er Swami Muktananda kommet til Assisi for at lede en uges spirituelt kursus baseret på Hindu-traditionen for deltagere, der kommer fra mange forskellige lande. Hver gang har vi dels deltaget i en formiddags kursusforløb med gruppen samt haft et dybt meditationssamvær ved Frans' grav. At bede og meditere sammen med søgende mennesker fra andre traditioner er for mig altid en dyb og smuk erfaring af, at selvom forståelser og terminologi er forskellig og kan give anledning til eftertanke og undren, så når vi til den universelle broder-/søsterskabsenhed i hjerternes spirituelle sammen-smeltning og åbning mod Gudsriget. Swami Muktananda er en stor mand, fysisk og spirituelt, der samtidigt i sin personlige ydmyghed, humor, hjertevarme og dybe spirituelle praksis er et inspirerende og glædesfyldt møde, som vi er glade for atter og atter at opleve i Assisi. I min tid i Assisi har jeg mødt ganske mange hindu-ledere med tilhængere, og Pater Mizzi har naturligvis mødt mange, mange flere i sit 48-årige virke for dialog. Swami Muktananda er et forfriskende møde, fordi han i sin afslappede måde at være sammen med mennesker på suppleret med humor og selvironi virker meget afvæbnende i forhold til den ufejlbarlige gurustatus, som tilhængere sommetider har tendens til at projicere over i deres mester og vejleder.

Ugen efter bød vi velkommen til endnu en hindu-gruppe, som er et gammelt, nært bekendtskab af Pater Mizzi. En meget kær og altruistisk indisk hindu-kvinde, fru Minoti Aram, der er enke efter en respekteret og anerkendt hindu-leder, dr. M. Aram, som Pater Mizzi havde et meget hjertevarmt venskab med, kom til Assisi med en større gruppe fra den ashram i Indien, *Shanti Ashram* (www.shantiashram.org), som ægteparret grundlagde i 1986. Både fr. Minoti Aram og hendes mand var disciple af Mahatma Gandhi og i deres ashram, som er inspireret af Gandhis lære, har de et omfattende godgørende hjælpe- og undervisningsprogram, der indbefatter Agro-Forestry Programmes, Women's Development, Community Health, Peace Education and Interfaith Collaboration, Youth Leader og Children's programmes m.v. Der knytter sig en rørende historie til Pater Mizzis venskab med Dr. Aram. Pater Mizzi lærte Dr. Aram og hans familie at kende under sine besøg i Indien, og da Dr. Aram i 1997 døde, kom hans enke på et helt uventet besøg hos Pater Mizzi i Assisi medbringende en urne med halvdelen af sin mands aske. Den anden halvdel var spredt over Ganges, som Hindu-traditionen foreskriver. Hun fremsatte over for Pater Mizzi den usædvanlige bøn, at hendes mands aske blev begravet tæt på Frans, idet dette var Dr. Arams sidste ønske. Pater Mizzi stod nu med en hellig indisk mands aske og måtte starte den relativt omstændelige proces, det er, at få tilladelse til at begrave en ikke-kristen på en kristen kirkegård. Urnen blev, indtil tilladelsen blev givet, opbevaret i et privat kapel, hvor Pater Mizzi med enken holdt andagter, og i dag står Dr. Arams urne og billede i Franciskanerordenens gravsted i Assisi, hvor han "har selskab" af de kristne ordensbrødre af Frans, der har haft deres primære mission på Sacro Convento i Assisi. Atter var det en stor glæde at mødes med fr. Aram og hendes nu voksne datter og søn, der begge er dedikeret til det godgørende arbejde. Fru Aram har i øvrigt skrevet en smuk, lille bog under titlen, "St. Francis of Assisi and Mahatma Gandhi", hvori hun sammenligner disse to fredselseres idealer, spiritualitet, liv og mission, ligesom Dr. Aram har skrevet flere bøger, bl.a. den visionære "The Future of Mankind". Det var også en meget opløftende samtale, jeg havde med Dr. Arams søn, som med entusiasme fortalte om den rivende udvikling, som

Indien er i, og som bl.a. har medført af analfabetismen er faldet drastisk inden for bare de sidste 10 år.

Hindu-gruppen fra Shanti Ashram ved Frans' grav i oktober 2007

Næste år i maj måned bliver Assisi i øvrigt i 4 dage samlingsstedet for en stor international yoga kongres (Sarva Yoga International, www.sarvayoga.org), hvor Sacro Convento, Pater Mizzi og jeg er blevet involveret. 13 anerkendte, indiske spirituelle organisationer er gået sammen for i Assisi, Frans' by – symbolet på fred og interreligiøs dialog - at afholde den første verdenskongres om yoga og fred i vort moderne samfund. De 13 organisationer er for første gang gået sammen for at opbygge et samarbejde via udveksling af erfaringer og visioner. Blandt de 13 organisationer er Divine Life Society (Swami Chidananda), Sri Aurobindo Society, Yogoda Satsanga Society (Parmahansa Yogananda), International Gandhi Institute (Mahatma Gandhi), Shree Ma Anandamayee International Center (Shree Anandamayee Ma), mfl. Det er tankevækkende, at disse organisationer har valgt Assisi, og ikke et af de mange hellige steder, der findes i Indien, som mødestedet for deres første verdenskongres. Men valget faldt altså på Frans' by som endnu et eksempel på, at globalt anses Assisi for at være byen for fred og interreligiøs dialog. Kongressen vil uden tvivl have stor åndelig bevågenhed og vil blive beriget med de vibrationer af enhed og universalitet, som er en del af *"the Spirit of Assisi"*. Samtidigt med, at det nok bliver et meget inspirerende møde, bliver det også smukt og farverigt med så mange hinduer i Assisi blandt deres søstre og brødre i den franciskanske ordensfamilie.

Dagen før vor rejse til Norge og Danmark havde vi besøg af endnu en gruppe fra den japanske buddhist-organisation, *Rissho Kosei-kai* (www.rk-world.org), som tæller omkring 6-7 millioner buddhistiske lægfolk i Japan, og som blandt organisationens fredsaktiviteter har stort fokus på interreligiøs dialog. 2 gange årligt møder vi grupper fra

denne buddhist-organisation, hvis nu afdøde, karismatiske stifter og leder, Nikkyo Niwano, som den første ikke-kristne i historien af Pave Paul VI blev inviteret til at deltage som observatør i Det 2. Vatikanerkoncil, der fandt sted i årene 1962-65. Her sad denne japanske buddhist til sin egen store forbavselse som eneste ikke-kristne deltager mellem Den Katolske Kirkes mange kardinaler og biskopper for sammen med observatørerne fra de øvrige kristne kirker at være vidne til de drøftelser og beslutninger, som Den Katolske Kirke gennemførte på dette store koncil, der for alvor åbnede Kirken op for bl.a. den økumeniske og interreligiøse dialog. Pater Mizzi havde et varmt venskab med præsident Niwano, mens han levede, og besøgte ofte ham og organisationen på sine mange rejser til Japan, ligesom han mødte ham over hele verden til de interreligiøse møder, de begge deltog i. Grupperne fra Rissho Kosei-kai tager trofast den lange rejse til Italien, hvor de foruden Assisi også besøger Rom (Peterskirken med personlig audiens hos paven) samt Firenze. De udtrykker altid taknemmelighed for fordybelsen i Frans og Assisi og for Pater Mizzis foredrag, ikke mindst når han fortæller dem om sine personlige indtryk af sine møder med deres inspirator og grundlægger. Deres spørgeiver vedrørende fred og interreligiøse emner er for mig en kilde til stor inspiration, og selvom vi ikke kan kommunikere uden oversætter mellem engelsk og japansk, er der mellem os og disse japanere en intuitiv genkendelse og hjertevarme, der altid er meget opløftende.

Glade lysarbejdere på lysrejse til Rom i oktober 2007 – Peterskirken skimtes i baggrunden

Lysrejse til Rom

Efter retræten i oktober med deltagere fra Norge og Danmark havde **ASSISI MISSION** en ny opgave. Sammen med Arvid M. Karlsen og Susanne Hansen fra Det Gylne Hjerter i Norge, som er knyttet dybt ind i *"the Spirit of Assisi"*, drog vi i det smukkeste sensommervejr med sol og varme til Rom for i 3 dage at være instrumenter for det indre arbejde, som ønskedes fremmet. Som sædvanligt var der fra de indre arbejdsgiveres side et ønske om at prioritere et arbejde i Peterskirken og som noget nyt ønskedes det

endvidere, at vi gav os god tid til et indre arbejde i Laterankirken, og til at forbinde indstrømningen ind i Peterskirken og Laterankirken med indstrømningen i Assisi.

Basilica di San Giovanni in Laterano, Rom – "alle kirkers hoved og moder"

Laterankirken (Basilica di San Giovanni in Laterano)

Peterskirken, Den Katolske Kirkes hovedkirke, behøver nok ikke nogen nærmere præsentation, mens Laterankirken (Basilica di San Giovanni in Laterano), hvortil der også strømmer millioner af pilgrimme hvert år, måske er knap så kendt, selvom dens historiske betydning faktisk er uden sidestykke. Den er Roms domkirke og anses for hele Den Katolske Kirkes moderkirke, fordi den som den første kristne kirke i Rom blev opført af kejser Konstantin i 318 oven på et hus tilhørende den adelige familie Laterani. Indtil 1308 var Laterankirken den vigtigste i Rom, idet paverne boede i det tilhørende palads, og først da de efter 70 år i landflygtighed i Avignon vendte tilbage til Rom, blev Vatikanet centrum for pavestolen.

For Franciskanere er kirken særligt betydningsfuld, idet det var i Laterankirken, at Frans i 1210 fik foretræde for Pave Innocens III for at bede om hans godkendelse til sin orden af fattige tiggermunke, som han havde skrevet en simpel regel til baseret på Evangeliet. På grund af stærk modstand i dele af kardinalkollegiet mod Frans' nye orden, havde Pave Innocens brug for betænkningstid, og han sendte derfor Frans og brødre væk med beskeden om at komme tilbage nogle dage senere. I denne betænkningstid var det, at paven fik sin berømte drøm, som bl.a. også er skildret i en af Giotto's smukke fresker i Basilica di San Francesco: *"Paven så, at den til Johannes Døber og Johannes Evangelist indviede Laterankirke, alle kirkers hoved og moder, var ved at falde sammen. Den stolte bygning vaklede, murene begynde at slå revner, og snart ville Konstantins ældgamle basilika ikke være andet end en grushob. Lammets af rædsel, med magtesløse hænder, stod paven i sit palads og så til, ville råbe, men kunne ikke – og hvad skulle det også have nyttet – ville folde hænderne til bøn, men magtede heller ikke det. Da kom en mand*

gående over Lateranpladsen – en lille, uanselig mand klædt som en bonde, barfodet og med et reb om livet i stedet for bælte. Og denne lille fattige mand gik uden at se til højre eller venstre lige hen mod den synkende kirke, Nu stod han ved en af murene, der hældede ud over ham, som om den i næste øjeblik ville falde ned og knuse ham. Besynderligt at skue. Det var som om den lille mand pludselig var blevet lige så høj som muren, han stod ved. Se, nu satte han skulderen ind under muren, og med et mægtigt ryk rettede han hele den synkende kirke op, så den atter stod lige og hel. Uvilkårligt undslap der paven et dybt suk af befrielse. Som havde den lille mand kun ventet herpå, vendte han sig om med ansigtet lige mod Lateranet. Og Innocens så da, at den, der så mirakuløst havde genrejst alle kirkers hoved- og moderkirke, var ingen anden end den lille, fattige broder Frans af Assisi. (Johannes Jørgensen, Den Hellige Frans af Assisi). Da Frans atter fik foretræde for pave Innocens, fik han pavens mundtlige godkendelse af sin mission, idet paven vendt mod kardinalerne siges at have udbrudt: ”Sandelig, dette er hin fromme og hellige mand, ved hvem Guds kirke skal genrejses! Gå med Gud, brødre, og forkynd omvendelse for alle, som Herren indgiver jer det. Og når den Almægtige har mangfoldiggjort jeres tal, da vend trygt tilbage til mig, og I vil finde mig villig til at gøre jer yderligere indrømmelser og overdrage jer større hverv.” (Johannes Jørgensen, Den Hellige Frans af Assisi).

*Frans og brødre på vej til Laterankirken i 1210
for at bede om Pave Innocens III's godkendelse af ordenen*

I dag står en stor statue af Frans med brødre foran den store plads, der leder op til Laterankirken, som viser, hvordan de ydmyge og fattige ”Mindrebrødre”, som Frans kaldte sin orden, nærmer sig den betydningsfulde kirke for at søge om den mægtige paves godkendelse.

For alle deltagere i **ASSISI MISSION**'s kurser, som har overgivet sig til *”the Spirit of Assisi”* også gennem den store nulevende komponist, Marco Frisinas, uendeligt smukke

musik, er Laterankirken også et særligt bekendtskab værd. Marco Frisina er biskop i Den Katolske Kirke med et hovedvirke som leder af Laterankirkens kor og orkester, og det er med dette kor og orkester, at han har komponeret så uendeligt smuk kirkemusik, der er udgivet på efterhånden talrige CD'er. Han har også sat musik til adskillige religiøse film, bl.a. en række film med temaer fra Biblen. Hans musik spilles overalt i Italien og i udlandet, nu også i Skandinavien, fordi mange kursister har bragt hans CD'er med sig hjem. Så stor er efterspørgslen efter Marco Frisinas musik i forbindelse med retræterne, at jeg i et samarbejde med Sacro Conventos boghandel har fået hjemtaget en stor stak af en af de smukkeste CD'er, nemlig: "Pane di vita nuova". Marco Frisina har i øvrigt en hjemmeside: <http://www.marcofrisina.com/homeen.htm>

Over den første kirke, som kejser Konstantin lod bygge i 318, står i dag en stor, prægtig barokbasilika. Sædvanligvis er jeg ikke særligt begejstret for barokkens noget svulstige byggestil, men holder mere af den enklere romanske eller franciskansk-gotiske byggestil, som f.eks. præger Basilica di San Francesco og langt de fleste af Assisis øvrige kirker. Men Laterankirken er en undtagelse. Selvom den er pyntet efter alle barokkens regler, er der en harmoni og skønhed, som for mig er usædvanlig. Det var også overraskende for os og en meget smuk energimæssig oplevelse at koble os ind i indstrømningen i Laterankirken. Under kuplen over Peters og Paulus' hjerneskaller, som ifølge traditionen er begravet her, oplevede vi, at der er en relativt tynd lodret strøm af Guds Vilje, som er centrum i en strøm, der både indeholder medlidende kærlighed samt en meget smuk, livgivende feminin strøm. Overalt i kirken og i den smukke atriumgård med søjler fra den romerske patriciervilla var der så meget believevende Helligåndsliv, at vi oplevede det som næsten utroligt i en sådan "firkantet", maskulint præget barokkirke.

Laterankirken - atriumgården med søjler fra patriciervillaen

Under vort indre arbejde i Laterankirken blev vi primært brugt til at forstærke den meget smukke indstrømning ind i kirken, som samtidigt med at den forekom meget feminin og

blød også virkede stærkt ekspanderende. Der er for mig ingen tvivl om, at Marco Frisina med sin musik og kor medvirker til, at den smukke indstrømning nedfældes, også til hjælp og believe af alle de hjerter, der gør sig stille i Laterankirken.

Peterskirken

I Peterskirken oplevede vi under kuplen over Peters grav fortsat en kraftfuld, lodret indstrømning af Guds vilje, som vi blev brugt til at forstærke, da vi mediterede der. Vor lange meditation foregik i Peterskirkens sakramentskapel, hvor fokus var på en intensivning af den medlidende kærlighedsstrøm. Det var som om, at vi blødte ind i kirken og jorden, og efter ca. en halv time oplevede både Susanne og jeg på samme tid et gennembrud i form af en meget stærk lysindstrømning. Det var som om, der var ”gået hul” på noget hårdt og stivnet.

Det morer mig altid at blive mindet om ”oppefra”, at når vi som lysarbejdere rejser rundt, skal vi huske på, at også når vi ikke lige sidder i meditation et eller andet sted, skal vi være bevidste om, at vi trækker ”spor”. Det er ofte blevet vist for mig i meget smukke billeder, hvordan vi som lysarbejdere trækker lysende spor, når vi bevæger os rundt, og at engle ”går” foran, ved siden af og bag os i dette arbejde med at bane lyseveje i kollektivt mere formørkede lag. Så selvom vi i vor bevidsthed synes optaget af alle mulige ydre bevægelser og handlinger, så kan vi intensivere det indre arbejde, som altid foregår, ved samtidigt at være bevidste om dette ”sporarbejde”. Det prøvede vi at huske på, da vi bevægede os rundt i Rom, og det var særligt mærkbart, når vi befandt os i Roms vidtforgreneede offentlige transportsystem, ikke mindst i metrotogene og stationerne under jorden, hvor vi altid følte os så godt brugt og tyngede, at det faktisk var svært at finde ud af, hvilket tog, vi skulle tage, og til hvilken station, endsige at få købt billet. Hjernen stod simpelthen stille.

Kommende lysrejser

Det er et ønske fra de indre arbejdsgiveres side, at **ASSISI MISSION** prioriterer rejser med ”*the Spirit of Assisi*” højt. Jeg satser således lige nu på at fortsætte det indre arbejde med ”*the Spirit of Assisi*” i Rom i weekenden d. 15.-16. december. Fokus for det indre arbejde vil sandsynligvis primært være Laterankirken, og jeg håber på også at kunne være til stede ved den højmesse, hvor Marco Frisina vil lede sit store kor.

Andre rejser, der skal realiseres, så snart som det kan lade sig gøre i 2008, skal ifølge inspirationerne gå til ”et sted i Alperne” i en relativt lige linie mellem Danmark og Assisi, dvs. Schweiz, Østrig eller Norditalien. Jeg er i øjeblikket i en undersøgelsesfase for at finde et sted, hvor en tidligere mystiker allerede har lavet et dybere indre arbejde, der kan fremmes og intensiveres, og er der nogle af jer læsere af **ASSISI-NYT** der har kendskab til et sådant helligsted ”et sted i Alperne”, hører jeg naturligvis gerne fra jer. Lige nu er Franciskanerklosteret og kirken, Madonna del Sasso, som ligger tæt på Locarno i det sydøstlige Schweiz i mit søgelys, men jeg er endnu ikke sikker på, om det er det mest optimale sted for det lysende ”ankerpunkt”, som ønskes som en støtte til det indre arbejde i især Europa.

En anden lysrejse i maj 2008 bliver en gruppe på 17 af **ASSISI MISSION**'s medlemmer, som alle er trænet i indre gralsarbejde. I 11 dage rejser vi rundt mellem og har ophold på de vigtigste indstrømningssteder i Italien, nemlig La Verna, Assisi, San Giovanni Rotondo (Padre Pio) og Rom. Vi initiativtagere har nu besluttet at lukke for yderligere tilmeldinger, men det er håbet, at rejsen kan gentages i 2009, hvor alle medlemmer af

ASSISI MISSION, som er fortrolig med *"the Spirit of Assisi"* fra tidligere retræteophold i Assisi, indbydes. Der har været meget stor interesse i **ASSISI MISSION**'s netværk for denne lysrejse rundt i Italien, og er du en af dem, der kunne tænke dig at komme med i 2009, men som ikke har været på et af **ASSISI MISSION**'s kurser i Assisi, kan du jo overveje, om der er en retræte i 2008, du kunne tænke dig at deltage i. En sådan rejse, hvis hovedformål det er at være et instrument for guddommelig nedfældning, er ganske krævende for personligheden og de indre legemer, samtidigt med at den naturligvis er meget opløftende, meningsfuld og en dyb hjælp til den enkeltes proces. Derfor er det som udgangspunkt en forudsætning, at du er fortrolig med indre tjenestearbejde og *"the Spirit of Assisi"* ved at have deltaget i en af **ASSISI MISSION**'s retræter.

Endelig håber jeg stadigvæk på, at det bliver muligt at gennemføre endnu en rejse til Polen i august 2008, idet også denne har prioritet fra de indre arbejdsgiveres side, og gerne i en gruppe af lysarbejdere, der føler sig kaldede til denne opgave, som bliver en rundrejse til nogle af Polens vigtigste indstrømningssteder. Efter et ophold i Polens hjertecenter, Franciskanerklosteret Niepokalanow (Maximilian Kolbe) nær Warszawa, skal der trækkes "lysende spor" ned gennem Polen til det meget naturskønne, bjergrige område i Sydpolen med fordybelse og indre arbejde i Czestochowa (klosteret Jasna Gora med Polens Sorte Madonna), i Milosierdzia Bozego ved Krakow (hvor Skt. Faustina (1905-1938) fik mange visioner af Kristus som Medfølelsens Herre og fik opgaven at få malet Kristus, som det i dag berømte billede, hvor han vises som udstrømmer), og i selve Krakow, den smukkeste kulturby i Polen.

*Rejse til Norge og Danmark i november 2007 -
Elisabeth Lidell og Pater Mizzi i den afsluttende velsignelse
Under den økumeniske andagt i Risskov Kirke*

Med *"the Spirit of Assisi"* til Norge og Danmark

I refleksionerne over de vigtigste af **ASSISI MISSION**'s aktiviteter her i efteråret og den begyndende vinter var rejsen til Norge og Danmark i november naturligvis også et vigtigt indslag. Det blev for Pater Mizzi en krævende rundrejse, fordi han havde det svært med

anstrengelserne og ikke mindst kulden i Skandinavien. Alligevel er vi begge meget glade og taknemmelige over, at det igen blev muligt at bidrage med *"the Spirit of Assisi"* i Danmark og Norge og dele de smukke strømme med omkring 250 mennesker. Retræterne over en hel weekend var naturligvis ekstra dybe, men også arrangementerne i kirkerne var meget smukke. Det rører altid mange at opleve en katolsk og en protestantisk præst sammen stå for den økumeniske andagt. Vi siger tak for hjælpen til at nedfælde *"the Spirit of Assisi"*, og retter naturligvis også en særlig tak til de mange frivillige arrangører, der sørgede for, at alt faldt på plads på smukkeste måde.

Kommende aktiviteter

Aktiviteter i Assisi

Om ganske få dage afholdes årets sidste retræte, advents- og Maria-fordybelsen i den stille og inderlige december måned, hvorefter **ASSISI MISSION** efter en vinterpause med fokus på mange andre opgaver starter den nye kursussæson 2008 med en retræte, som jeg altid ser særligt meget frem til, nemlig:

Påsken 2008 i Assisi

Det er nu 3. år i træk, at denne retræte tilbydes, og da de to tidligere påskeretræter har været meget smukke med stor inderlighed og dybde for deltagerne, er jeg glad for, at det igen har været muligt at få værelser på klosteret hos De Svenske Søstre. Påskeretræten er med sit særlige program en oplagt mulighed for både nye og de tidligere kursusdeltagere, der har et ønske om at opleve den hellige uge i Assisi og gå tæt i Jesu fodspor i hans mystiske vandring og dybe overgivelse under de begivenheder og dramaer for næsten 2.000 år siden, som er blevet til den kristne påskefejring.

Påskekurset tilbydes med 10 overnatninger på klosteret, således at vi har mulighed for i 10 dage at følge med i hele processen. Unitas Rejser, som står for selve flyrejsen, har på de attraktive og dyre rejsedage opnået en virkeligt fin flypris på DKK 2.200, og derfor kan et 10 dages ophold i Assisi gøres for en mere overkommelig pris. Bemærk, at tilmeldingsfrist for grupperejse og opholdet på klosteret er allerede d. 10. januar 2008.

Brochuren for påskeretræten kan åbnes på følgende link til hjemmesiden:

<http://www.assisimission.net/dk/kurser/brochurer/2008paaskekursus.pdf>

Der er til påskeretræten udsendt en særlig invitation, som ikke er udlagt på hjemmesiden, men du kan rekvirere den ved henvendelse til **ASSISI MISSION**.

Kursusplan for 2008

Kursusplanen for 2008 er blevet publiceret, og du vil kunne finde den på **ASSISI MISSION's** hjemmeside, www.assisimission.net, hvor der på forsiden er et billedlink til oversigten, ligesom den kan åbnes under siden "Kurser og retræter". Du kan også koble ind på kursusoversigten på følgende link:

<http://www.assisimission.net/dk/kurser/kursusoversigt2008.htm>

Også brochurerne for pinsetræten over 8 dage og sommertræten over 9 dage er nu publiceret på hjemmesiden og kan åbnes via kursusoversigten.

Klara-dag i Charlottenlund, Danmark, i januar 2008

I januar har jeg planer om en smuttur til Danmark, og i den anledning tilbyder *ASSISI MISSION* en workshop med hovedfokus på Klara af Assisi. Detaljer om workshoppen:

Klara og hendes helliggørelse via "the Spirit of Assisi"

Lørdag, d. 12. januar 2008 kl. 10-18 på Christiansvej 25, 2920 Charlottenlund.

Invitation findes på hjemmesiden, hvor der på forsiden er et billedlink, og brochuren kan også åbnes her: <http://www.assisimission.net/dk/kurser/brochurer/2008klaradag.pdf>

Padre Magrino med koret i Basilica di San Francesco

Musik som hjælp til guddommelig indstrømning og overgivelse

Som afslutning på dette nyhedsbrev, hvor også Marco Frisina er nævnt, vender jeg tilbage til musikken. For mig – og sandsynligvis også for mange af jer læsere – er musik et af de vigtigste hjælpemidler til meditativ overgivelse og indstrømningsarbejde. Jeg husker stadigvæk, hvordan jeg for ganske mange år siden på et healingskursus med musik fik vist et overraskende og meget smukt billede af, at de toner, som musikken stiger til himlen med, ligesom af englens kan benyttes som trappetrin, hvorpå de kan stige ned med deres smukke vibrationer. Efter at jeg fik erfaring af musikkens velegnethed som redskab til meditation og indre arbejde, har den spillet en stadigvæk større rolle for mig, og stor er min glæde altid, når jeg finder et nyt stykke musik, som harmonerer med *"the Spirit of Assisi"*, de vibrationer som det er min hovedopgave at nedfælde.

Hvad jeg først fandt ud af, da jeg tilsluttede mig Franciskanerordenen som lægsøster i 2002, var, at der findes en katolsk helgen, hvis hovedopgave det er fra de indre planer, De Helliges Samfund, at være skytshelgen og inspirator for kirkemusikken samt beskytte musikere, sangere, digtere, instrumentmagere og orgelbyggere, også selvom hendes navn

”*Santa Cecilia*” faktisk er os alle velkendt fra utallige klassiske musikværker. Snart sagt alle de store komponister gennem århundrederne har komponeret musik dedikeret til hende. F.eks. er Gounods ”Ceciliemessen” nok velkendt af mange af jer – ikke mindst fra den CD, hvor sopranen Barbara Hendricks så uendeligt inderligt synger nogle af de musikstykker, som ofte bruges til hjerteåbning, helliggørelse og healing. Men også f.eks. Palestrina, Purcell, Dryden, Händel, Pope og Britten og mange andre berømte digtere og komponister har skrevet musik og digte til hendes ære, ligesom utallige kirker, kirkemusikforeninger og akademier bærer hendes navn.

D. 22. november hvert år fejrer vi i Den Katolske Kirke festen for Santa Cecilia, og her i Assisi er den så morsom og opløftende, at jeg altid ser frem til at deltage. Basilikaens store kor under ledelse af padre Magrino OFM Conv. kommer til stede i den lukkede Basilika, og her synger de sammen med franciskanerbrødre og os to lægsøstre vesperen (aftenbønnerne). Efter vesperen går vi alle til Sacro Conventos refektorium, og efter festmåltidet underholder koret os alle med velkendte, italienske romantiske sange, f.eks. ”O solo mio”, der synes med en inderlighed og kraft, der nærmest får taget på det store og meget højloftede refektorium til at løfte sig og os alle til at juble. Jeg er altid dybt imponeret over kvaliteten og styrken i sangene – også i de små kvindelige sopraners solo-sang i det kæmpemæssige rum. Korets dygtige leder, Padre Magrino, er meget iøjnefaldende, når han dirigerer med store armbevægelser, karakteristiske kropsdrejninger, og ofte hopper han på stedet i ren entusiasme, hvad jeg ved, at mange retrætedeltagere også har moret sig over. Det første år, jeg deltog i festen for Santa Cecilia, var ekstra morsom, idet en af hans medbrødre på Sacro Convento er en meget dygtig imitator af andre. I al hemmelighed havde han indgået en aftale med koret, og til vor store jubel optrådte han som Padre Magrino, så vi næsten ikke kunne se forskel, og dirigerede koret under en sang, som de dog nok kun kunne synge så smukt, fordi de selv kendte den indgående!

Santa Cecilia

Santa Cecilia

Hvem var den kvinde der i så mange århundreder har stået som den store beskytter af kirkemusikken, og som så mange digtere og komponister har æret gennem deres værker bærende hendes navn? Da hun er en af Kristendommens mange tidlige martyrer, ved vi ikke så meget om hende, og følgende beretning er derfor dele af den historie, som efter de

mundtlige overlevering blev nedskrevet ca. i 400-tallet, hvor man for alvor startede med at ære hende som martyr:

Cecilia blev født omkring år 200 i en rig romersk adelsfamilie og blev opdraget som kristen. Allerede som barn siges hun at have haft stærke længsler efter et liv dedikeret til Kristus, men da hun voksede op til at blive en smuk ung kvinde, besluttede hendes forældre, at hun skulle giftes med en ung hedning, Valerian. På bryllupsnatten fortalte hun Valerian, at hun havde sværget evig kyskhed, og at Herrens engel stod ved hendes side som en vogter af hendes renhed. Hvis Valerian respekterede hendes jomfruelighed, ville englen elske ham som han elskede hende. Valerian lod sig døbe som kristen af Pave Urban, som på grund af kristenforfølgelserne gemte sig i Roms katakomber, og da Valerian kom tilbage til Cecilia kunne også han se englen ved hendes side. Valerian blev en af de ivrigste kristne, der omvendte mange romere, inkl. sin egen bror Tiburtius. Men begge brødre endte med at blive arresteret, og da de nægtede at ofre til de romerske guder, blev de dømt til døden som uforbederlige kristne.

Cecilia fik fat i brødrenes legemer og gravlagde dem i Praetextatus-katakomberne, hvor deres relikvier siden er fundet. Cecilia omvendte i tiden efter ægtemandens død mange hedninge, som var sendt af de romerske magthavere for at tvinge hende til at gennemføre en hedensk ceremoni, og det siges, at pave Urban engang døbte over 400 personer, der havde samlet sig omkring Cecilia. Senere blev også Cecilia arresteret, og hun blev dømt til døden i sit eget badeværelse. Man fyrede simpelthen op, således at dampen og heden skulle kvæle hende, men dag efter dag var hun lige så uskadt som før, og til slut besluttede man sig for at halshugge hende. Også dette forehavende viste sig svært gennemførligt, og det endte med, at hun lå tre døgn i sit hus, liggende på siden med hænderne samlet i bøn foran sit hjerte. I denne tid nåede hun at fordele alle sine ejendele mellem sine tjenere og de fattige, før hun døde d. 22. november 230. Pave Urban lod hende begrave i Callistus-katakomben i Rom blandt øvrige biskoppelige martyrer, og 100 år senere blev kirken Santa Cecilia in Trastevere bygget.

Chiesa di Santa Cecilia in Trastevere i Rom, som rummer Santa Cecilias grav

I 822 fik en senere pave (Paschalis I) en drøm om, hvor han kunne finde Cecilias legeme, og han fik det overført til kirken indviet til hende (Santa Cecilia in Trastevere). I 1599 blev sarkofagen med Cecilias legeme åbnet, og da blev hendes legeme, der ikke bar spor af opløsning, fundet akkurat som hun blev gravlagt.

Grunden til, at hun siden 1500-tallet, fra officiel kirkelig side fik tildelt "hvervet" som skytshelgenen for musik, er den, at det fra hendes bryllupsfest med Valerian fortælles, at da musikken spillede, sang Cecilia i sit hjerte kun henvendt til Gud ordene: "*Må mit hjerte og mit legeme forblive uplettet*".

Santa Cecilia ses ofte i kunsten med en lut eller et andet instrument, og hendes festdag er som nævnt 22. november.

Sarkofagen med Santa Cecilia i hendes gravkirke i Rom

Marias nærvær i december

Som det nok er mange af jer bekendt, er den største fejring af Maria i Den Katolske Kirke nært forestående, nemlig d. 8. december, hvor hun æres som den uplettede undfangelse, dvs. den forståelse, at hun er undfanget uden de pletter af arvesynden, som med Adams og Evas fald i Paradiset er hele menneskehedens lod. Mariafejringen indledes allerede d. 29. november med en 9 dages forberedelse, Novenaen, og her i Assisi har vi i disse 9 dage hver aften særlige bønner og en særlig messe med påkaldelse af Maria. Min erfaring gennem denne Maria-fordybelse i december måned, hvor millioner af katolikker over hele jorden kalder på hende som Guds moder, er den, at hun med sit rige af engle kommer nærmere og nærmere kulminerende med et uendeligt smukt Marianærvær og indstrømning d. 8. december. Har du en længsel efter Maria, kan du således være opmærksom på denne fest, og f.eks. bede om, at du i dit indre knyttes ind i Assisi og den indstrømning af Maria her, som er så uendeligt smuk.

Som en yderligere åbning til Maria, kan du, hvis du har lyst til det, læse følgende numre af **ASSISI-NYT**, der ligger på hjemmesiden under "Nyhedsbreve" og "Arkiv":

2004 november, 2004 julen, 2005 julen, 2006 november.

Bethlehemsscenen foran Basilica di San Francesco i julen 2006

Den kommende juletid

Allerede på søndag, d. 2. december, er det første søndag i advent, hvor vi begynder at stemme hjerter og sind mod julens guddommelige gave i form af en dybere fødsel af Kristus i vore individuelle hjerter og i Menneskehedens kollektive hjertecenter. For mange af os, der bevidst - eller måske ubevidst – er knyttet ind i et kollektivt indre arbejde, kan adventstiden og måske også selve juledagene været præget af en uforklarlig tyngde og træthed, som er vanskelig at forbinde med den indstrømning af englerigets fred, glæde og kærlighed, som er julens særlige gave og hjælp til os.

Er du en af dem, der føler denne uforklarlige tyngde eller træthed, kan det måske hjælpe dig at læse *ASSISI-NYT* for julen 2005, hvori jeg skriver lidt om mine forståelser af denne proces.

Med vore ønsker om en smuk og dyb adventstid for jer alle

sender vi de kærligste hilsner - fred og alt godt fra Assisi

Bente

Den smukke kuppel i apsis i Basilica di San Giovanni in Laterano, Rom

ASSISI MISSION ♦ c/o Bente Wolf
Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Italy
tel: +39 075 8155 278 ♦ e-mail: bente@assisimission.net
web: www.assisimission.net